

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae Sive Ivs Ecclesiasticvm

Wiestner, Jacob

Monachii, 1705

VI. De Professionis Ratificatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62668](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62668)

ut colligitur ex c. Porreſtum cit. ibi, Et reipſa ab Abbate, & c. Ad Apoſtolicam 16. ibi, Qui profeſſionem emittit, Abbate per ſe vel alium acceptante. Ratio clara eſt; quia profeſſio juxta dicta, eſt contractus reciprocus, per quem, ſicut profeſſus ſe tradit & perpetuo obligat Religioni, ita viciffim iſta ſe obligat ad eum retinendum & juxta proprium Inſtitutum tractandum; ac proinde in ejus emiſſione neceſſe eſt intervenire aliquem, qui Religionem repræſentet, & hanc ipſi mutuo obligandi habeat poteſtatem, Gloſſa in c. Porreſtum cit. V. Monachum, ubi Hoſtienſ. n. 13. Panormit. n. 10. Navarrus Comment. 4. de Regul. n. 74. & Sanchez Lib. 5. Moral. cap. 4. n. 62.

ARTICULUS VI. De Profeſſionis Rati- ficatione.

SUMMARIUM.

89. Profeſſio nullitatis arguenda eſt intra quinquennium:
90. Secus ratificata præſumitur.
91. Non tamen in foro animæ ratificatur ſine novo conſenſu.
92. Poſt quinquennium reclamans non auditur:
93. Niſi cauſa nullitatis perpetua ſit,
94. Vel in integrum reſtitutio petatur.
95. Ratificatio ſcientiam nullitatis ex parte Profeſſi,
96. Et ipſius etiam Religionis exigit.
97. Quæ in hac generalis & indeterminata eſſe ſolet:
98. Et in illo eſſe poteſt.

89. **R**atificationum conditionum ſi in actu Profeſſionis aliqua deſideretur, & iſta à perſona incapace vel non liberè emiſſa, vel à nemine, aut ab aliquo poteſtate non habente admiffa ſit, profeſſio irrita eſt; ut,

compertâ, & coram Prælati vel alio ſuperiore ſuo Ordinario ſive Epifcopo, in cujus dioceſi Monafterium eſt ſitum, probatâ cauſâ nullitatis, profeſſus ad ſeculum redire, vel à Religionē dimitti poſſit: tunc ab eo expreſſè vel tacitè, hoc eſt, per collationem habitus aut exercitium aliorum profeſſorum proprii, aut quinquennium in Religionē perfeverantiam ſine reclamatione, eſſet ratificata; poſt quinquennium enim jam exactum, eam per ſe vel metumve vel ante legitimâ aetatem emiſſam, vel propter ſimile quid, v.g. defectum conſenſus vel integri anni probationis, vel perſonæ eam acceptandi poteſtatem habentis defectum, invalidè emiſſam prætendens amplius non auditur, ut decreto S. Synodi Tridentini ſeſſ. 24. cap. 19. de Regul. Cujus ſaluberrimi & Religionibus utiliſſimi decreti ratio non eſt; quod à Profeſſione reſiliendi eamque impugnandi jus quinquennii præſcriptum tollatur: ſed; quod toto illo tempore non poſſet, non reclamans profeſſionem præ invalidè editam ratificari præſumitur, præſumptione Juris & de Jure, directam probationem in contrarium non admittente fere, ſicut ex diutina, ſive eadè dimidiò annò continuata, cohabitatio conjugum purgatur metus, & matrimonium propterea invalidum ratificatur. Ad id 21. de Sponſal. & matr. & inter ſponſos de futuro intercedens copula defectu conjugali admiffa præſumitur, ad quæ ſidem 30. Rubr. cit. Navarrus Comment. 4. de Regul. n. 73. Sanchez Lib. 7. de Matr. diſp. 37. n. 9. & Donatus Tom. 2. p. 2. Traſt. 12. q. 7. n. 1. Unde h. d. d. Inferunt, eum, qui revera profeſſus nem ſuam novò conſenſu poſitò nunquam ratificavit, poſt quinquennium illud & quantumcunque tempus tranſacti, ceſſante ſcandalo & cauſis coram ſuperiore & Ordinario non deductis, fugam arripere & Religio-

Religionis habitu depositò in seculo Ordines suscipere, imò uxorem ducere posse, quin in foro conscientie Apostata sit, aut excommunicationis & similes Apostatarum penas incurrat; quia, cum verè professus non sit, in foro conscientie interno Religioni nullò vinculo est adstrictus; ac proinde locum in eo habet Regula, *Non praesat impedimentum, quod de Jure non sortitur effectum*, quæ est 52. in 6. Hinc

92. Dubium oritur, an post quinquennium professionem impugnans etiam non audiatur, si totò illò tempore ejus nullitatem ignoravit: vel, obstante sibi justò impedimento, eam impugnare & coram superiore deducere non potuit: cujus Resolutionem adhibita gemina distinctio expeditam reddet.

Una inter causas nullitatis; si enim professio invalida fuit propter impedimentum solummodo temporaneum, v.g. metus, defectus legitime ætatis & intra quinquennium sublatum est, ipsius nullitatem impugnare volens, juxta Concilii decretum, audiendus non est, cum; quòd quinquennium, quò exactò reclamantes non audiendi dicuntur, ab ipsa professione, non scientie vel sublato impedimenti die computandum, asseratur *cap. 19. cit.* tum verò, quòd ei obstat præsumptio ratificationis: quæ cum Juris & de Jure sit, nullitatis probationem non admittit.

Neque his obstat; quòd legitime impeditis tempus non currat, *c. Quia diversitatem §. de Concess. Prab. §. 1. in fine C. de Annali except.* quia hoc verum duntaxat est, quando certum tempus in odium negligentis: non etiam, quando id Jure definitum est in alicujus favorem: sicut quinquennium, de quo agimus, præscriptum est ob favorem & tranquillitatem Religionis; ne ab iis, qui ad seculum & liberiores conversationem aspirant, diu turbetur, *Navarrus cit. Com-*

ment. 4. n. 71. & Sanchez cap. cit. n. 19. 93. si verò invalida fuit propter impedimentum perpetuum, v.g. quòd mulier Religionem in virorum Monasterio sit professæ: vel, licet perpetuum non sit, tamen ultra quinquennium & adhuc durat, v.g. quòd superstes sit professi conjux, quam ingressus & professionis tempore mortuam credidit, reclamanti etiam coram superiore & Ordinario audientia deneganda non est; quia decretum illud ad eos, qui perpetuò & adhuc durante impedimento laborant & Religionis incapaces adhuc sunt, se non extendit; cum expressè loquatur de iis, qui vim metumve aut debite ætatis defectum solummodo temporaneum *Et quid simile*, ac proinde etiam temporaneum, allegant: tum verò; quia publicatum est in favorem Religionis: cui utique grave & damnosum esset, si hujusmodi impedimento laborantes, denegatà ipsis audientia, deberet retinere, *Sanchez cit. disp. 37. n. 32. & 34.*

Neque tali reclamanti obstat præsumptio Juris & de Jure; quia, licet contra hanc non admittatur probatio directa, quæ ad ipsam præsumptionem enervandam tendit; admittitur tamen indirecta, quæ probatur, qualitates eam præsumptionem constituentes, scilicet capacitatem in proficiente, non dari, juxta tradita *Lib. 2. Tit. 23. à n. 35.*

94. Altera distinctio est inter remedia, quibus ignorans aut aliàs justò impedimento detentus, quinquennium jam transactò, adversus professionem propter impedimentum temporaneum jam sublatum agit; quantumvis enim Ordinario locus non sit; quia hoc Concilium disertè excludit, actionem adversus professionem solummodo concedendò intra quinquennium, à die professionis numerandum, ut cum *Navarro cit. n. 7. advertit cit. Sanchez n. 19. Extraordinario ta-*
men re-

men remedio, siue in integrum restitutionis beneficio aduersus eam uti inuolide professus potest, non tantum si etate minor, sed etiam si maior sit, ex clausula generali, *Si qua alia mihi iusta causa uidebitur, in integrum restituum*, l. §. 1. ff. *Ex quibus caus. major*. Ratio est; quia aduersus presumptionem Juris & de Jure, post quinquennium reclamanti obstantem, in integrum restitutio peti & causa, ob quam ante reclamare non licuit, & restitutio petitur, allegatio & probatio admitti potest, ut cum Jafone in l. *Inter 83. §. 1. ff. de V. O. n. 2.* docent Menoch. *Lib. 1. de Præsumpt. q. 70. n. 1. §. 2.* & Mascardus de *Probat. Proem. q. 10. n. 67.* Ita cum *cit.* Navarro & Sanchez n. 22. Miranda rom. 1. *Manual. Pralat. q. 30. art. 3.* Corradus *Lib. 5. Prax. Apostol. dispens. cap. §. n. 14.* & Barbosa in *Trident. cap. 19. cit. n. 8.* ubi hi DD. advertunt, ab iis, qui post quinquennium reclamare uolunt, hodie adiri S. Congregationem Cardd. Interpp. vel Regularium negotiis præpositorum: quæ prius, saltem summarie, cognitio nullitatis deducendis, & iusto impedimento non reclamandi intra quinquennium, illis restitutionem concedere non raro solet.

Neque ad extraordinarium hoc restitutionis remedium confugientem moratur; quod restitutioni locus non sit, quando actus non ualet, l. *In causa 16. §. 3. ff. de Minoribus*. Et, cum læsus non est, qui restitui petit, l. *Scio 4. ff. de In integ. restit.* ut dictum *lib. 1. Tit. 41. n. 2. §. 3.* quia istud uerum duntaxat est, cum aduersus actum remedium Juris ordinarium proditum, & extraordinariæ pinguius est; cum hoc in illius deficientis subsidium concedatur, ut ibidem est dictum n. 11. læsio autem ad restitutionem quidem semper exigitur; sed non desideratur in eo, qui Religionem inuolide est

professus; cum non modica læsio sit, quem inuitum perpetuo obligari ad altum arduissimum, & propterea non nisi summâ libertate amplectendum, ut probè obseruat *cit.* Sanchez n. 22. circa finem & dictum *cit.* Tit. 41. n. 49.

Dubium aliud est de Professionis inuolide ratificatione. Et melioris quidem notæ DD. plerique agnoscunt, eam ratificari non posse, nisi impedimentum, sine nullitatis causâ sublatâ, ponatur nouus consensus professi, Religionis se iterum tradentis, ejusque traditio acceptetur Religionis. Ut autem professus Religionis denuo tradat, ab iisdem exquiratur Religiosi exigitur cognitio nullitatis prius editæ professionis; quod professorem ratificandi uoluntatem habere acquirat, nisi cognoscat ratificationem sibi esse possibilem: hanc autem sibi possibilem esse, non cognoscat sine cognitione nullitatis, ut de ratificatione maximè *Lib. 4. Tit. 16. art. 10.* ostenditur.

An nullitatis scientia etiam debeat retiri ex parte Religionis siue Prælati, istius & Dei nomine ratificationem acceptantis, dubitandi ratio grauissima est, quia, si Jura spectemus, professio inuolida nouo & legitimo consensu solius professantis conualescit: licet consensus non renouetur ex parte Religionis, imò illa prius expressè vel tacite editæ & acceptatæ professionis nullitatem omnino ignoraret, ut minime obscure colligitur ex *Significatum 11. §. 1. §. 3. Quod si in 6.* quibus locis, ante legitimam ætatem professus suam professionem ratatur habuit præsumitur annua delatione habitis proprii professorum & actuum his competentium exercitiis; quin hujusmodi ratificationis acceptatio & nullitatis scientia exigatur ex parte Religionis. Idipsum claritè desumitur ex *Tridentini cap. 19. cit.* ejusmodi professionem ab eo, qui tra-

ita quinquennium non reclamavit, ratificatam præfimente absque eo, quod novus consensus & nullitatis scientia detur ex parte Religionis; cum istius, sicut citr. antiqui juris textibus, ita istò Concilii decretò, ne verbò quidem, mentio fiat.

Nihilominus aliqua nullitatis scientia etiam ex parte Religionis desideratur; cum, sicut nova traditio, sic istius acceptatio necessaria sit ad ratificationem & dari nequeat, quin cognoscatur esse possibile ejusmodi nova sui traditio & acceptatio: ita autem sine aliqua nullitatis cognitione possibile nequaquam esse videatur.

97. Ea tamen nullitatis cognitio non necessario est specialis, & quoad personam determinatam, sed sufficit indeterminata & generalis; quia Ecclesia sive summus Pontifex, tanquam supremus & generalis Prælatum omnium Religionum multas professiones invalidè emittendas prævidens, cujuscuque invalidè professi consensus, quoties expressè vel tacitè per habitus delationem aut actus professus proprii exercitium, vel quinquennalem perseverantiam renovatur, à se acceptari, itaque defectum consensus ex parte Religionis antecedenter suppleri citr. antiqui Juris textibus & decretò Tridentini abundè declaravit; ut ita Religionum easque profitentium paci, tranquillitati ac saluti consulere, Lessius Lib. 2. de I. & I. cap. 41. n. 66. Sanchez cit. disp. 37. n. 64. & Palao Traët. 16. disp. 2. p. 1. n. 4.

98. Simili ferè modò, si quis, professionem suam invalidè emitti potuisse cognoscens, & conscientia suæ omni meliori quò potest, modò consulere volens, sub conditione & in casum, quò ea ex defectu aliquo occulto nulla fuisset, novò consensu positò, eam ratam esse de præ-

fenti velle, eam sine absoluta nullitatis scientia posset ratificare, ut cum iisdem Lessio n. 63. & 66. & Sanchez n. 65. docet idem Palao cit. p. 5. n. 3.

ARTICULUS VII.

De Effectibus validæ Professionis.

SUMMARIUM.

- 99. Tales sunt I. Translatio professi in potestatem Religionis.
- 100. II. A potestate patria exemptio?
- 101. Quin amittatur generis Nobilitas.
- 102. III. Relaxatio Irregularitatis, orta ex Natalium defectu.
- 103. IV. Liberatio ab inhabilitatibus ortis ex crimine.
- 104. V. Abolitio nota ingratitude, sufficientis ad exheredationem.
- 105. VI. Impedimentum dirimens matrimonium contrahendum, & ratum dissolvens.
- 106. VII. Commutatio Votorum antè editorum,
- 107. Etiam firmatorum juramentò,
- 108. Realiùm,
- 109. Cum statu Religioso compossibilem,
- 110. Tam perpetuorum quàm temporaliùm,
- 111. Atque editorum in ipso Novitiatu;
- 112. Quæ etiam suspenduntur per vota Simplicia post Novitiatu biennium edita in Societate JESU.
- 113. VIII. Plena remissio omnium peccatorum,
- 114. Quoad penam temporalem.
- 115. Quem effectum professio regulariter, non semper, operatur.

Kkkk 3 Profes-